142. Àwa sì bá Muusaa ṣe àdéhùn ọgbọ̀n òru, A tún fi (òru) mẹ́wàá kún un, àkókò tí Olúwaa rẹ̀ yàn fún un wá pé ogójì òru. Muusaa sì sọ fún arákùnrin rẹ̀ Haaruunu pé: Jẹ́ àrólé fún mi láàrin àwọn ènìyàn mi, kí ó sì máa ṣe àtúnṣe; má sì ṣe tẹ̀lé ìlànà àwọn oníwàbàjẹ́.

143. Nígbà tí Muusaa sì dé ní àsìkò tí A dá fún un, tí Olúwaa rẹ̀ si bá a sọ̀rọ̀, ó wí pé: Olúwaa mi, fi (Araa Rẹ) hàn mi kí èmi le ri Ẹ. Olúwa wí pé: Ìwọ kò le rí Mi, ṣùgbọ́n wo òkè yẹn, tí ó bá dúró ṣinṣin sí ààye rẹ̀ nígbà náà, ìwọ yóò rí Mi. Nígbà tí Olúwaa rẹ̀ fi ara han òkè náà, ó fọ́ ọ sí wẹ́wẹ́, Muusaa sì ṣubú lulẹ̀, ó dákú. Nígbàtí ó tají, ó wí pé: Mímọ́ ni fún Ẹ! Mo ronúpìwàdà sí ọ̀dọ̀ọ Rẹ, dájúdájú èmi sì ni ẹni àkọ́kọ́ nínú un àwọn olùgba (Allaahu) gbọ́.

144. (Olúwa) wí pé: Ìwọọ Muusaa, Mo ṣà ẹ́ lẹ́ṣà láarín àwọn ènìyàn, Mo ṣe ẹ́ ní òjíṣẹ́ẹ Mi, Mo sì bá ẹ sọ̀rọ̀, nítorí náà di ohun ti Mo fún ẹ mú (ṣinṣin) ki o sì wà nínú un àwọn olùdúpẹ́.

145. Àwa sì kọ gbogbo nǹkan tí ó jẹ́ ìkìlọ̀ àti àlàyéé nípaa ohun gbogbo sínú un àwọn wàláà náà fún un. Nítorí náà dì wọ́n mú ṣinṣin pẹ̀lúu agbára, kí o si pàṣẹ fún àwọn ènìyàn rẹ pé kí wọ́n lo àwọn òfin náà nítorí pé wọ́n dára. Èmi yóò fi ile àwọn oníwàkiwà ènìyàn hàn yín.

146. Èmi yóò ṣẹ́rí àwọn tí wọ́n ń ṣe ìgbéraga láì nídií lórí ilẹ̀ kúrò níbi àwọn àmìi Mi, bí wọ́n tilẹ̀ rí àmì kan, wọn kò níí gbà á gbọ́, ti wọ́n bá si rí oju ọ̀nà ìtọ́sọ́nà, wọn kò níí tẹ̀lé e. Ṣùgbọ́n tí wọ́n bá rí ọ̀nà anù, wọn á gbà á si ọ̀nà gidi. Ìyẹn rí bẹ́ẹ̀ nítorí pé dájúdájú wọ́n pe àwọn àmìi Wa nírọ́, wọn kò sì kọbiara sí wọn.

۞ وَوَٰعَدۡنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيۡلَةٗ وَأَتۡمَمۡنَٰهَا بِعَشۡرٖ
فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗۚ وَقَالَ مُوسَىٰ
لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ وَلَا
تَتَّبِعۡ سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٤٢ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ
لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِيٓ أَنظُرۡ إِلَيۡكَۚ
قَالَ لَن تَرَىٰنِي وَلَٰكِنِ ٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡجَبَلِ فَإِنِ ٱسۡتَقَرَّ
مَكَانَهُۥ فَسَوۡفَ تَرَىٰنِيۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلۡجَبَلِ
جَعَلَهُۥ دَكّٗا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقٗاۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ
سُبۡحَٰنَكَ تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٤٣
قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّي ٱصۡطَفَيۡتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ
بِرِسَٰلَٰتِي وَبِكَلَٰمِي فَخُذۡ مَآ ءَاتَيۡتُكَ وَكُن مِّنَ
ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٤ وَكَتَبۡنَا لَهُۥ فِي ٱلۡأَلۡوَاحِ مِن
كُلِّ شَيۡءٖ مَّوۡعِظَةٗ وَتَفۡصِيلٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ فَخُذۡهَا
بِقُوَّةٖ وَأۡمُرۡ قَوۡمَكَ يَأۡخُذُواْ بِأَحۡسَنِهَاۚ سَأُوْرِيكُمۡ دَارَ
ٱلۡفَٰسِقِينَ ١٤٥ سَأَصۡرِفُ عَنۡ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ
يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَإِن يَرَوۡاْ
كُلَّ ءَايَةٖ لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَا وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ ٱلرُّشۡدِ
لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلٗا وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ ٱلۡغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلٗاۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا
غَٰفِلِينَ ١٤٦